

HGGunnink, gehouden te Dalfsen, 04.06.2023

Liturgie

Votum + zegengroet

Psalm 102:8,9,10

Gebed

Psalm 69:1,2,3,4

Lezen Hebreëen 5:5-10

Psalm 69:5,6

Tekst **ZONDAG 16**

Psalm 69:7,8,9

Bediening van het Woord

Psalm 69:10,11

Apostolische Geloofsbelijdenis artt. 1-3, Gezang 2:3, artt. 5-12

Gebed

Inzameling van de gaven

Psalm 89:1

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Als je auto een keer gestolen is, en de dief die wordt gepakt én veroordeeld, dan kan het zijn dat je zegt: “nou, d’r is in elk geval nog een beetje gerechtigheid op deze aarde”. En zo is het ook vaak. Een beetje gerechtigheid, dat komt nog wel voor.

Maar waar is gerechtigheid, als de Heilige en de Rechtvaardige, als Jezus Christus tot de allerzwaarste straf veroordeeld wordt? En als Hij die straf ook werkelijk ondergaat, is er dan gerechtigheid?

Ik wil u vanmiddag aan de hand van ZONDAG 16 het Woord van de HEERE laten horen en wel onder het thema:

De Heere Jezus stierf zelfs voor u

We letten op vier dingen: **1) het plan van God**
2) de wijsheid van God
3) het doel van God
4) de troost van God

1) Je kunt Vraag 40 eigenlijk op twee manieren lezen. Het ligt er dan maar aan waar je de klemtoon legt.

Je kunt zeggen: “waarom moest Christus Zich tot in de **dóód** vernederen?”

En je kunt zeggen: “waarom moest **Christus** Zich tot in de dood vernederen?”

En hou dat laatste even vast. Want kunt u daar bij? Dat ze Hem, volmaakt zuiver ten opzichte van God, en ten opzichte van Zijn naaste, dat ze Hém via die verschrikkelijke

dood aan het kruis ombrengen?

Dat is toch nooit te begrijpen.

HIJ, aan het kruis.

Net zomin als wij kunnen begrijpen wat Hij Zelf in Gethsemane zei: “Vader, Ik onderwerp Mij aan wat Ú wilt.” En toen inderdaad, wetend wat er komen ging, stap voor stap verder ging.

Hij, de Gezalfde, Hij heeft Zich tot in de dood vernederd. En Hij is daarin actief.

Hij steekt niet machteloos de handen omhoog, zo van: ‘wat gebeurt er toch allemaal??

Wat overkomt Me nu dan??’

Van begin tot eind, bij het volle bewustzijn, doet Hij wat Hij moet doen.

En God geeft Hem kracht om dat te gaan doen. Die engel in Gethsemane die sterkt Hem. En dan gaat Hij, de weg naar het kruis.

Dit wil Zijn Vader.

“Mijn Zoon, Die Ik zo lief heb, ga door, en doe waar Ik je voor gestuurd heb.”

En dit wil de Zoon Zelf.

“Vader, Ik sta er voor de volle 100% achter. En Ik doe wat U wilt. En Ik ga.”

ZONDAG 16, broeders en zusters, is één van die ZONDAGEN die je kunt belijden, mag belijden, moet belijden. Maar die ook zo, mag ik het zeggen: die zo ongrijpbaar voor ons blijft.

Het gaat zo diep, wij kunnen er niet bij.

En dan lezen wij. En God spreekt. Wat had God tegen Adam gezegd? “Eet niet.”

En God had ook gezegd: “en als je toch tegen Mij ingaat, je niks van Mij aantrekt en niet langer aan Mij verbonden wilt zijn, ja, dan zal Ik de band met jou verbreken, en dan ben je dus dood.”

Dat is die achtergrond. Daar is het begonnen. En dat is het probleem dat mensen niet kunnen tackelen.

Het recht van God blijft recht! En wordt nooit krom. Dat is het grote verschil met ons mensen, wij weten er vaak nog wel een draai aan te geven.

En die enige gerechtigheid van het begin met die diefstal van die auto, daar zetten wij dan ook heel makkelijk tegenover: ‘al die keren dat er geen gerechtigheid gedaan wordt. Al die demonstranten die gearresteerd worden, en dan weer losgelaten worden, daar doen we verder niks aan ... En waar is gerechtigheid?’

Het recht van God blijft recht! En daarom, sterven **moet**.

Bij God blijft misdaad nooit ongestraft.

God is zo betrouwbaar, dat verandert ook nooit. Ook niet voor een klein beetje.

Sterven moet. Eens gesproken, blijft gesproken.

Maar dan is dat weer dat, dat zo bijzondere. Terwijl sterven moet, voor die opstandelingen. Dan is daar dan tóch het leven, voor het nageslacht van Adam.

Bij het eerste Avondmaalsformulier komt heel nadrukkelijk aan de orde, aldoor die

tegenstelling. HIJ en wij.
HIJ de vlóek, wij de zégen.
HIJ verláten, wij nóóit meer verlaten.
En al die andere dingen.

In de eeuwigheid al heeft de Zoon van God gesproken: "Vader, Ik zal Borg voor hen zijn."

Dat is voor de kinderen vast een moeilijk woord, dat woord 'borg'.
Heb je dat thuis wel eens gehoord? Ik denk: niet zo vaak.
Ik zal proberen om het uit te leggen.

Je hebt een baantje. En je verdient elke zaterdag wat geld. En daar wil je een fiets van kopen.

Je hebt al 500 euro. Maar ja, die fiets die is 1000 euro.

Je bent er nog altijd niet, en je zou zo graag die fiets willen hebben. Wat doe je nou?
Dan ga je met iemand die je heel goed kent, bijvoorbeeld de buurman of je oom, of je opa, ga je naar de fietsenmaker.

En je zegt: "ik heb 500 euro. En die fiets kost 1000. Dus ik heb 500 te weinig. Maar ziet u wel die man die hier naast mij staat? DIE wil borg voor mij zijn.

Kijk, ik beloof u, ik ga elke week aan het werk, en ik kom elke week 20 euro brengen, want dat verdien ik. Dan duurt het nog wel een poos, tot ik die fiets heb afbetaald.

Maar als ik het niet kan, dan ... U ziet hem wel hè, die hier naast mij staat? Dan gaat die voor mij betalen".

De fietsenmaker die kijkt eerst wat. En die denkt, nou? Maar je hebt zulke lieve ogen. En dan zegt hij: "goed, dat doe ik".

De eerste week, je brengt 20 euro. De tweede week, je brengt 20 euro. En zo gaat het week in week uit.

Maar - je verzwikt je voet, je kunt niet werken. Je kunt niet meer betalen. Je komt er niet aan toe, aan die 1000.

En wat doe je dan?

Dan ga je naar die borg. Die borg die is, zo zeggen we dat, die is aansprakelijk.

En dan gaat die borg, die gaat wat JIJ nog moet betalen, dat gaat HIJ doen.

En dan is de fiets toch van jou. Dan is alles afbetaald. Het hele bedrag compleet.

Dat is maar een voorbeeld. Maar zo hebben mensen een 'borg'.

En nou gaat het, als het gaat over de Heere, Jezus Christus, als Borg, dan gaat het natuurlijk veel en veel dieper.

Dan gaat het over die dingen, denk maar aan het avondmaal: 'tot een volkómen verzoening van ál onze zonden.' En daar heb ik zelf helemaal NIKS aan betaald.

Die Borg die neemt álles op Zich.

Ik zelf helemáál niks.

Steeds verwonderder.

En ik weet niet hoe verwonderd u vanmorgen naar het kerkgebouw gegaan bent.

En ik weet niet hoe verwonderd u bent bij de viering van het avondmaal.

Maar als je nadenkt over: Christus - sterven.

HIJ voor mij!? Om mijn zonden!? Vanwege mijn zondigheid!?

Ja, dan kan het niet anders, dan in geloof is daar die verwondering.

God Die de zonde zo serieus neemt, dat Zijn eigen Zoon móest lijden en sterven, is Dezelfde Die zondaren redt.

Maar dan ook helemaal alleen.

Want denk bij redding, broeders en zusters, en dat geldt ook al de jonge broedertjes en zusters, denk bij redding nóóit aan iets wat u of jij nog wel zou kunnen doen.

“Ik ga toch naar de kerk ...”

“Nou, dan ga ik wel wat meer bidden ...”

Nee, HIJ alleen!

En: “ja, maar ik ben toch gebroken van hart. En ik heb toch een afkeer van mijzelf om mijn zonden. En ik verootmoedig mij toch.”

Zeker, dat moet allemaal!

Maar ook dat is niet een vóórwaarde voor die redding. Dat is een gevolg ervan.

Dat is die verwondering. Dat is, omdat je Christus hebt leren kennen.

Maar nou kan het ook wel zijn dat je een keer met het avondmaal naar de kerk gaat, en dat je bij jezelf merkt, en misschien was dat er in de week daarvoor ook al wel, dat je bij jezelf merkt: ‘ach, zo gebroken ben ik nou ook weer niet.’

En ‘afkeer van mijzelf om mijn zonden’? Dat vind ik toch eigenlijk ook wel zware, moeilijke woorden.

Als je er, zeg maar, nou niet zo aan toe komt, wat dan?

Want, en ik weet niet in hoeverre u daar met elkaar over praat, en we hoeven ons natuurlijk ook niet vromer voordoen dan we zijn.

En onze vroomheid is ook wel eens, of, kan ook wel eens behoorlijk wegwezen.

Wat dan?

Dan wéér toe naar God als de Redder voor 100%.

En dat is ook dat heerlijke wat je vast mag houden na de viering van het avondmaal.

HIJ en HIJ alleen!

En dat je dus nooit hoeft te gaan denken: ‘als ik maar dit, en als ik maar dat ...’

Nee, HIJ!

Je mag het tegen elkaar zeggen: All You Need Is Christ. Alles wat je nodig hebt is Christus! Verder niet!

Het wonder om je te verwonderen.

2) En dan het tweede. **Let op de wijsheid van God.**

Als het gaat over het sterven van de Heere Christus, zelfs voor u.

De Heere Christus, Die is begraven. Ze hebben Hem in dat graf gelegd.

En de rechter, Pontius Pilatus, die heeft dat graf zelfs zo goed, zeg maar, dichtgemaakt.

Dat is verzegeld en al.

Waarom is dat belangrijk?

Omdat dat het duidelijke bewijs is: nú is de straf voor 100% gedragen.
De zaak is rond. De zaak is klaar. Het is afgedaan.
Je bent niet langer aansprakelijk te stellen voor wat dan ook.
Nee, ik moet zeggen: HIJ is niet langer aansprakelijk te stellen als Borg. Want Hij heeft volmaakt borg-werk geleverd. Hij is de Borg van de wieg tót en mét het graf.
Het graf ... Je moet niet bang zijn voor de begraafplaats.

Ik weet niet, of u dat doet, ja of nee.
Maar loop met kinderen maar eens over de begraafplaats.
Lees maar eens wat er op die stenen staat.
Vooral wat er staat op de stenen van hen van wie je weet dat ze in het leven gelovig waren.
Dan staat er vaak een belijdenis op zo'n steen.

En als, -grote mensen weten dat in elk geval, en kinderen die komen er ook wel op een gegeven moment aan toe-, en als je bij een begrafenis bent, kijk dan maar. Hoe moeilijk dat ook kan zijn.
Kijk maar hoe die kist het graf ingaat.
En, weet dan, en of je daar op dat moment zelf aan toe bent, dat is niet interessant.
maar weet dan, -dat kan ook later komen-, het graf van een gelovige, dat is dankzij de Heere Christus, altijd gericht op de toekomst van Christus.
Er is dat wonderlijke zaaien, in de wetenschap -waarvan je niks ziet-, in de wetenschap dat je broeder en zuster in de Heere later zal opstaan. En leven.
Dat is de wijsheid van God!

Dat is een wijsheid, broeders en zusters, waarin u steeds meer alleen komt te staan.
Waar in steeds meer mensen, als het daarover gaat, u aankijken en denken van: 'is het wel helemaal goed met u? Geloof je dat nou nog? Dat kan toch helemaal niet, de opstanding?'

Er is weinig veranderd in de wereld sinds Paulus daar op die Areopagus was in Athene.
Daar wilden ze er niks van weten. En tegenwoordig ook steeds minder mensen.
Het is de wijsheid van Gód.
Sterven. En de gelovige zal opstaan ten leven.

En die wijsheid van God is er ook als het gaat om dat, voor ons toch altijd angstige, van het sterven zelf.
Dan kun je wéér terug naar dat: 'maar mijn Borg is 100% aansprakelijk, niks van de gelovige kan bijdragen aan zijn of haar redding.'
Maar ook niks van die gebrekkige, zondige gelovige, zal nog weer op tafel kunnen komen.
Van, ja, maar, je hebt in je leven toch wel dit en dat uitgehaald.
Nee, de gelovige zegt: 'mijn Borg, HIJ sterft voor mij.'

Het is de wijsheid van God, broeders en zusters, jong en oud, dat u hier vanmiddag levend zit. U móet nog leven.
Voor de meeste mensen is dat geen moeten, die genieten daar ook van, da's mooi.

Maar het kan ook zomaar zijn dat er mensen zijn, of hier, of thuis, voor wie leven een loodzware opdracht is.

Maar de Heere zegt: "het moet nog."

Ons dienen is nog niet klaar.

Kijk, dat is bij iemand die begraven wordt wel. Die heeft alle dienen op aarde achter de rug.

En de mensen die bij het graf weglopen, die moeten hier op aarde nog verder.

Ook daar zit die moeite. Ook die moeite voor de gelovigen. Want ons dienen is en blijft een dienen vol van gebreken en zonden. Dat is er ons leven lang.

Daar kun je verschrikkelijk mee zitten.

Daar kun je ook heel makkelijk mee omgaan.

Maar in de wijsheid van God, heeft God besloten om dat sterven te gebruiken. Om definitief een eind te maken aan zonde en zondigheid. Om dat voorgoed weg te doen, op te ruimen.

Zodat je dan nóóit meer moe bent van jezelf. Zodat je dan nóóit meer God en jezelf tegenvalt vanwege die zonde.

Naar de beëindiging van onze zondigheid en zonden, daar mogen we geweldig naar verlangen.

Als je avondmaal gevierd hebt, dan krijg je ook mee in het formulier, en in het geloof als het goed is, dat je 'gevoed en verkwikt bent om verder te gaan'.

Maar hoe lang hou je dat vast?

't Kan zomaar weer verdwijnen.

Hou je het een dag vol? Een week?

Je mag zó verlangen naar het einde van zondigheid en zonde, als je maar wel de zaak van het sterven aan Vader in de hemel overlaat.

Dat is niet onze zaak.

Sterven moet.

Vanwege de wijsheid van God.

Sterven mag.

Ook in deze tijd van medische macht.

Dat is voor de gelovige die vraagt om stervensgenáde, zo bijzonder.

Want wie Christus in het leven zoekt, die wordt in het sterven gedragen.

Tijdens het leven, broeders en zusters, vragen wij om levensgenade.

Er was een broeder die te horen kreeg dat hij ongeneeslijk ziek was.

Ik bezocht hem in het ziekenhuis. Het eerste wat hij zei dat was: "dominee, goed dat u met mij wil bidden. Maar u hoeft nog niet te bidden om stervensgenade. Want misschien heb ik nog wel 4, 6, 8 maand. Dus ik wil dat u alleen maar bidt om levensgenade, want ik leef nog.

Tegen dat het zover is, dat ik aan stervensgenade toe ben, dan zal ik het u wel zeggen."

En veertien dagen voor zijn sterven, toen ik er weer op bezoek was, zei hij: "dominee, bid maar om stervensgenade. Het gaat er nou op aan."

Hij kon dat zeggen, want Christus was voor hem, in zijn leven, en hij wist het ook in zijn

sterven, álles!

3) **Dan het doel van God** bij dat sterven van de Heere Jezus voor u, dat is Vraag en Antwoord 43.

En dat is geen brutale vraag. Zo van: 'ja, wat is voor ons nog méér de waarde van het offer en de dood van Christus?' Zo van: 'ja, ik wil toch nog wat meer hebben.'

Nee, het is de eetlust van iemand die hongerig is in het geloof.

Als kinderen, als ze aan tafel zitten, 't was zo lekker: "is het nou al op? Mag ik nog wat?"
Je verlangt naar nog meer.

De gelovige hunkert naar nog meer. Niet alleen maar verlossing van het eeuwige oordeel, en het eeuwige heil dat stráks komt.

Maar ook voor nú.

Dat is dus Antwoord 43, dat je elke dag vraagt om de genade om te kunnen leven in dienst van de HEERE.

En vooral: 'o God, laat mij toch dag in dag uit steeds meer zicht krijgen op U. En op Uw verlossingswerk. En op de Heilige Geest.'

Daarin wordt u bij het avondmaal weer gesterkt om de concentratie weer te hebben. Het gaat om Christus. Het gaat om genade. Het gaat om Zijn reddingswerk.

"Schenk mij dat toch!"

Dat is een gebed, zonder kan het niet.

Ook dat is weer zo'n punt, misschien ben ik een beetje achter de meet, maar daar kun je jezelf op beproeven, en ten aanzien van het avondmaal doe je die zelfbeproeving natuurlijk van tevoren.

Maar nabetrachten en zelfbeproeven dat zit zo verschrikkelijk dicht tegen mekaar aan. Want ook in die nabetrachting, vraag het jezelf maar af: 'heb ik dáár belang bij? Bij die genade van God, om bezig te zijn in Zijn dienst?'

Het lijden en het sterven van de Heere Christus, dat geeft ons kennis van Gód, Zijn liefde, Zijn genade, Zijn trouw, en alles.

Het geeft ons ook zélfkennis.

Het geeft ook dat de Heilige Geest u brengen wil naar uw of jouw dankoffer. Op grond van Zijn zoenoffer.

In dat geloof: Gods kracht is er altijd!

En Gods kracht is meer dan de ellende van mijn zondigheid.

Zondigheid die is er wel, maar die is niet langer, -want ik ben van Christus, ik ben van God-, die is niet langer de baas meer.

En dan weet ik wel dat dat heel makkelijk gezegd is, maar heel moeilijk om te doen.

Want je kunt het wel zeggen dat de zonde niet meer de baas is, maar wij zijn van die hopeloze hampels, om zo te zeggen. Dat tekort van ons, wat er dag in dag uit is, dat wij niet zó gericht kunnen zijn op de Heere Christus en Zijn werk, dat speelt door alles heen.

Er is niemand hier die aan het eind van de dag, in zijn gebed tegen de HEERE kan zeggen, "het was vandaag volmaakt. Ik dank U hartelijk. Heere God wat bent U goed

voor mij.”

Nee, dat volmaakte, daar kun je zo naar verlangen, maar je komt er nooit aan toe.

Daarom is het zo goed, wanneer u het avondmaal weer gevierd hebt.

Want u hebt het wónder weer gezien. En gehoord. En gegeten en gedronken.

Om gevoed en verkwikt en gesterkt te worden.

Christus, uw Heere, HIJ stierf voor ú!

“Heere, hoe kan ik U danken? Heere, hier ben ik, zegt U het maar.”

Een offer van dankbaarheid.

4) Tenslotte, letten we op **de troost van God**.

Het was maar niet ‘een’ hel voor de Heere Jezus, zoals mensen wel eens praten over ‘een hel’.

Het was dé hel voor Hem.

God op onbereikbare afstand. Geen genade meer. Volkomen alleen zijn.

En als we het daarover hebben, moeten we helemaal zeggen: daar begrijpen wij niets

van. Dat gaat zo oneindig diep. Daar hebben wij alleen maar naar te luisteren, en te

beamen. Maar nooit kunnen we zeggen: ‘o ja, ja dat begrijp ik ook wel zo ongeveer.’

Geen sprake van!

Beaam het.

Verschrikkingen, helse kwelling.

En dan we kunnen we bij Antwoord 44 ook nog eens kennis nemen van wat er in de Westminster Confessie staat naar aanleiding van ‘nedergedaald ter helle’.

En dan kan het je opvallen dat het in die Westminster Confessie of die Westminster Catechismus misschien nog wel mooier neergezet wordt dan hier in de Catechismus.

Terwijl de Catechismus al zo geweldig veel troost geeft.

Want ook dat, dat onbegrijpelijke diepe, leed Hij als onze Borg, Hebreeën 5.

Omdat HIJ ... Daarom hoeven wij die verschrikkelikheden niet meer door te maken.

Daarom hoeven wij die onpeilbare diepte niet meer in.

Wel is de Catechismus nog heel eerlijk over allerlei andere vreselijkheden voor gelovigen. ‘In mijn felste aanvechtingen’, staat er.

Wat zijn aanvechtingen? Dat zijn aanvallen van de satan.

Dan denken we altijd aan Luther, met dat inktpotverhaal.

Maar het is toch niet zo, dat wij satan zo'n beetje geparkeerd hebben, om zo te zeggen?

En dat wij weinig ons realiseren, dat hij volledig ook het op óns gemunt heeft?

Aanvallen van de satan, dat kunnen aanvallen zijn om ons tot zonde te brengen.

Ja, dat is altijd om ons tot zonde te brengen en bij God vandaan te halen.

Het kan op allerlei manieren.

Maar dat kan ook met tegen ons te zeggen van: ‘ja, denk jij, zoals jij bent, denk jij nou dat je ook maar éne kans maakt op de liefde en de trouw en de barmhartigheid en de

genade van God? Hoe kun je dat nou geloven? Een dag later is het met jou weer mis, en misschien duurt het niet eens een dag.’

En al die andere dingen, die zo bij ons binnen kunnen komen, omdat ze ook zo vaak verschrikkelijk waar zijn.

Die zondigheid en die zonde.

En als je dan geen zicht hebt op de Borg, Die Zich ook daarvoor aansprakelijk gesteld heeft. Voor die slapte, en die zwakte, en die zonde, en die ellende. Dan ga je daaraan kapot.

Felle aanvechtingen, wat is het dan belangrijk om het lijden en het sterven van de Rédder te geloven.

En denk ook nog maar aan, -daar werd vroeger veel meer over geschreven en gepraat-, iemand als Gisbertus Voetius die heeft er ooit eens een boekje over geschreven, en er waren meer die dat deden. 'Geestelijke verlatingen'.

Dan zeggen wij misschien, dat is de 16e 17e eeuw, maar dat gebeurt echt ook nu nog wel. Mensen die geestelijke verlatingen ervaren.

Dat het een moment, of een tijd-lang, en soms tijden lang in je geloofsleven zo dor en zo doods en zo droog is als wat.

Die perioden dat je bidt, en dat je denkt van: ja, tot aan de zolder en verder niet.

En dat je wel wilt, maar dat het contact als het ware weg is. Nee, weg lijkt.

En dat satan dan juist in die tijd, verschrikkelijk bezig is te zeggen van: 'het haalt toch niks aan. Het heeft toch geen betekenis. Waar doe je het voor?'

Satan, de ene keer fluistert satan. En je hebt niet eens goed door dat hij het is.

De andere keer dan zegt hij wat. En de derde keer dan roept hij wat. En hij kan zelfs brullen tegen je.

Maar dan, dan mag het kind van God, met de hand op het Woord, die mag daartegenin brullen en roepen en zeggen en fluisteren "satan, jij hebt geen recht op mij. Want mijn Borg heeft helemaal voldaan!"

God zegt tegen u, juist ook in verband met het avondmaal: BLIJF letten op de Heere Christus. En op al de verschikkingen die Hij moest ondergaan. En die Hij ook werkelijk hééft ondergaan.

En Hij heeft ze overwonnen!!

En dat was ook: om en voor mij, in mijn plaats.

En dan kunnen gevoelens weg zijn.

Gevoelens komen, gevoelens gaan.

En nooit kan iemand er op aan.

Alleen Gods Woord, geopenbaard,
is altijd het vertrouwen waard.

Zeg het dan maar na, wat God u voorzegt: "HIJ, Christus, mijn Borg. Ík geborgen!"

AMEN